

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησια Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησια » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ζ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἔξωτεριῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΣ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγίνει τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΣΥΡΩ

Δηλοποιεῖ ὅτι:

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδόμενον δι' ὁμολογιῶν δάνειον ἐκ φράγκων **72,716,400**, συμφώνως με τὸ δημοσιευθεὶν παρ' αὐτῆς πρόγραμμα, ἀναδέχεται ἀπὸ τῆς 19ης τρέχοντος, ἀνευ προμηθείας, τὴν ἐγγραφὴν διὰ λογαριασμὸν τρίτων ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Ταμείῳ αὐτῆς καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου τῆς Ἀγ. δόσεως ἐκ φράγκων 65.50 ἐκάστης ὁμολογίας, ὑπολογιζομένου τοῦ φράγκου πρὸς 1.12 3/4 ἤτοι τοῦ εἰκοσαφράγκου πρὸς δραχ. 22.55,00. Μετὰ τὴν ἐγγραφὴν θέλει παραδώσει εἰς τοὺς δικαιούχους τὰς ἀποδείξεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὅπως λάβωσι παρ' αὐτῆς τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς.

Ἐν Σύρῳ τῇ 17 Μαΐου 1880.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑποκαταστήματος
 τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησιν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐπιτετραχμένου τῆς Ἑλλάδος, ἡ Α. Μ. ἡ βασιλισσα ἀνεχώρησεν ἐκ Βενετίας τὴν παρελθ. Τρίτην μετὰ τῶν βασιλοπαίδων μεταβαίνουσα διὰ Βερολίνου εἰς Πιερρούπολιν ἢ δὲ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρησεν ἐκείθεν τὴν προΐαν τῆς ἀποβύσεως Τετάρτης μεταβαίνων κατ' εὐθείαν εἰς Παρισίους.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν ἀπελυθεν, ὡς μαθητόμενον, τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἀξιότιμον Τετῶν Σύρου κ. Σίμον, ἀντικαταστήσαν αὐτὸν διὰ τοῦ κ. Οἰκονόμου. Τὴν εἰδησιν ταύτην ὄλος ὁ ἐμπορικὸς τῆς πόλεως ἡμῶν ἀλλολος ἤκουσε μετ' ἀπορίας καὶ λύπης, καθόσον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σί-

μου ἀπώλεσεν ἓνα ἀξιότιμον διευθυντὴν τοῦ Τελωνείου, προσηκῆ καὶ εὐπροσήγορον, γινώσκοντα νὰ διευκολύνη τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις μετὰ ταχύτητος καὶ ἀνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Νοεῖται δὲ ὅτι ἡ ταχεῖα διεξαγωγὴ τῶν πολυτύπων καὶ πολυπλόκων τελωνειακῶν ὑποθέσεων τῶν ἐμπόρων, ἵνα μὴ ἀπασχολῶνται ἐπὶ πολλὰς ὥρας πρὸς παραλίσιν τῶν ἐμπορευμάτων τῶν, εἶνε μίᾳ οὐσιώδους διὰ τὸν ἔμπορον ὠφελεία, ἔχοντα ἀνάγκην νὰ παραμῆνῃ εἰς τὸ κατάστημά του διὰ τὰ συμφέροντά του καὶ νὰ μὴ κατατριβῇ πολλὰς ὥρας πολλάκις διὰ παραμικρὰ πράγματα εἰς τὸ τελωνεῖον. Κιχόμεθα ὁ διαδεχόμενος τὸν κ. Σίμον νὰ ἦ τοιοῦτος ὥστε νὰ μὴ δώσῃ ποτὲ τοῖς ἐμπόροις ἀφορμὴν νὰ ἐθυμῶσιν τοῦ προκατόχου του.

— Σήμερον ἀφίκετο διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ παρὰ τῆς ἁγίας Ἐδρας ἀποσταλλόμενος ἐνταῦθα ὡς ἀποστολικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς χρευσύσεως ἐπισκοπῆς τῶν Καθολικῶν Σ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀβάτης, ὅστις θέλει διαμείνῃ ἐνταῦθα μέχρι τῆς ἐλεύσεως νέου Ἐπισκόπου.

— Ὁ ἐκ Κορθίου τῆς Ἄνδρου ἀξιότιμος κ. Νικόλαος Μ. Καίρης, ἔμπορος ἐν Κωνσταντινουπόλει, διελθὼν πρὸ ἡμερῶν ἐντεύθεν καὶ μεταβαίνων εἰς Ἄνδρον, προσήνεγκεν αὐθαρημῶς εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῶν Ἀνδριῶν δραχ. ἑξήκοντα τέσσαρας καὶ 40 0/0. Τὸ Διοικητικὸν δὲ συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἐνέγραψεν αὐτὸν ἐπίτιμον τοῦ τουμέλου.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ἑορτὴν τῶν μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τελεῖται πανηγυρὶς ἐν τῷ ἐν τῇ ἔξοχῇ Ἐπισκοπείῳ Ναῶ τοῦ Προφήτου Ἰλιού. Προτρέπομεν τοὺς φιλεόρτους τῶν χριστιανῶν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς ταύτην.

— Ἐν τῇ τῆς παρελθούσης Τετάρτης συνεδριάσει τοῦ παρ' ἡμῖν Κακούργοδικείου δικασθεῖς ὁ ἐκ Σμύρνης ἐπὶ ἀναρρέσει κατηγορούμενος Ἀεων. Ζέρβας ἢ Καλογερόπουλος, ἀπηλλαγῆ λόγῳ ἀμύνης.

— Δικασθέντες προχθὲς οἱ νέοι Ἀρχοντοῦλης καὶ Παπαδάκης, ὡς συνεργοὶ φόνου ἀραβὸς τινος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, μετὰ τρίτου φυγοδικούντος ἔτι, ἠθωώθησαν παρὰ τῶν κ. ἐνόρκων, ὧν ἡ ἐτυμηγορία ὑπῆρξεν σύμφωνος μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀκρατηρίου ἐσχηματισμένην γνώμην, ἥτοι ὅτι οὗτοι προεληθήσαν ὑπὸ τοῦ φανευθέντος, καὶ ἰδίως ὁ φυγοδικῶν σὺντροφός τῶν, νέος μόλις δεκαοκταετής, ὅστις ὑπὸ φανατικῶν ῥοπαλοφόρων ἀραβῶν περικυκλωθεὶς καὶ κτυπώμενος, ἤβουθη νὰ σωθῆ φανεύσας τὸν πρωταίτιον τῆς συμπλοκῆς. Συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου παρέστη κατὰ τὴν δίκην ὁ ἀξιότιμος δικηγόρος κ. Κ. Ἐσπλιν.

— Ο τεβαστός και αξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΛΑΤΥΣ, ὁ ἐπὶ πολλά, περιόδους επαΐως τὴν
ἡμετέραν ἐπαρχίαν ἀντιπροσωπεύσας ἐν τῇ Β. ἡλθ, καὶ πολ-
λὰς πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν ἡμῶν νο-
μοθετικὰς βελτιώσεις δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Τῆς
παρελθούσης Κυριακῆς ἀποβιβάσας κατελίπε χάρκα καὶ πολλὰ
ὄργανα, ἐκδηλεύθη δὲ ἐν πολλῇ ἀξιοπροσεΐα καὶ ταξει. Λογὸν
ἐπιτάξιον ἐξερῶνησεν αὐτῷ ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Τήνου κ.
Μαυρομαράς. Διπροσιευθέντα ἐν τῇ «Βρυκεριδίᾳ» καὶ ἄξιον ἀ-
ναγνώσεως ὄντα. Ἡ πόλις ἡμῶν βραυπηθῆς ἔμαθε τὴν εἰδίαν
τοῦ θαλάτου αὐτοῦ, οὕτως τὴν μνήμην ἐπὶ πολλὴν θα τῆρῃ ἐν
τῇ καρδίᾳ τῆς εὐαρέστως, καθόσον ζωικὸν ἔχει ἀνετίγλον τῆς
πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν ἰδιαιτέρως ἀγάπης τοῦ κατελίπεν ἡμῖν
μνημεῖον, τὸ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Λεωσάκου ἐφ' ὑψηλοῦ πυργώματος
τοποθετημένον ὠρολόγιον, οὗ τὴν ἐκ βάθρων κλέγερον καὶ τὴν
τοῦ ὠρολογίου ἀγορὰν καὶ τοποθέτησιν ἰδίως ἀναλώμασιν
ἐξετέλεσεν. Εἶναι σου τὸ μνημόσυον αἰώνιον καὶ ἡ μνήμη ἀ-
γύρωι, χρυσὸν καὶ ἐνάστε συμπολίτα.

— Ἐν Καλλάμαις ἐπτώχευσε νεοσύστατός τις ἔμπορος
ὄφειλὼν εἰς τὴν ἀγορὰν μας ἄνω τῶν 100,000 δραχμῶν.
Ἡ πτώχευσις αὕτη ἔκαθεν ἐντύπωσιν ὅχι τόσον διὰ τὸ
ποσόν, ὅσον διὰ τὴν προελετημένην πράξιν τοῦ πτωχεύ-
σαντος, ὅστις ἀπ' ἧς ἡμέρας ἤρχισε νὰ κάμῃ ἀγορὰς πρὸς
χρεωκοπίαν ἀπέβλεπεν. Ἠγόραζεν ὅ,τι εὐρίσκει καὶ ὅ,τι τῷ
ἐδίδοτο ἐπὶ πιστώσει. Ἠγόραζε δὲ καὶ κρύφα, ὥστε νὰ μὴ
μάθωσιν οἱ ἐπὶ πιστώσει δόντες εἰς αὐτὸν πράγμα τί καὶ
παρὰ ποίων ἠγόρασεν.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν ἐν οἰκογενει-
ακῷ κύκλῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Δημητρίου
Ἀρχαγγέλου μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμη-
μένης νεάνιδος κ. Κατίνας Α. Εὐκράτης. Τοῖς μεμνηστευμέ-
νοις εὐχόμεθα ταχεῖαν στεφάν.

— ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ τῶν ἀγο-
ραπωλιτῶν, ὑπὸ Ν. Χαλαβαζῆ. — Τὸ βιβλίον τοῦτο,
δὲ οὐ εὐρίσκει τις τὸν ἀκριβῆ λογαριασμὸν πάσης ἀγορᾶς ἢ
πωλίσσεως οἰουδήποτε πράγματος, συνιστῶμεν ἰδίως ὡς χρή-
σιμον εἰς τὸν λαόν, τὸν μὴ ἐξησκημένον τόσον εἰς τὴν ἀριθ-
μητικὴν. Ἀντίτυπα τοῦ βιβλιαρίου τούτου πωλοῦνται ἐν τῷ
τυπογραφίῳ τῆς ἀΠάνοπης.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διέταξε τοῦς Νομάρ-
χας καὶ ἑκάρχους τοῦ κράτους ν' ἀποστείλλωσι τακτικῶς
κατὰ ἡμετέρον τηλεγραφικὴν ἔκθεσιν πασῶν τῶν ἐν τῇ
περιφερείᾳ αὐτῶν λημβανουσῶν χώρων ἀξιοποιῶν πρᾶξεων,
πῶν συλλήψεων τῶν ἐπιφοβωτέρων ἐγκληματιῶν καὶ τῶν
τυχῶν τυχαίων συμβάντων.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν παρήγγειλεν ἐν Παρι-
οῖς τὴν ἐκτύπωσιν προχείριον ὀδηγοῦ εἰς πολλὰ ἀντίτυπα
μετὰ λοβογραφικοῦ πίνακος, περιέχοντος ὅλας τὰς φάσεις τῆς
νόσου φυλλοξήρας, ἵνα διανεῖμη τοῦτο δωρεάν εἰς ὅλους τοῦς
δήμους τοῦ κράτους. Ἐπρομηθεύθη δ' ἐσχάτως καὶ τὰ κα-
τάλληλα ἐργαλεῖα καὶ μικροσκοπίον πρὸς παρατήρησιν τῶν
νόσων τῶν ἀμπέλων.

— Λέγεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν προτί-
θεται νὰ πεμψῇ εἰς Κωνσταντῖνον δημοσίᾳ δαπάνῃ νέους τινὰς,
ὅπως σπουδάσωσι τὴν κτηνιατρικὴν.

— Ἐκ Σκιάθου ἐπιστέλλουσιν, ὅτι ὁ ἐλαιοκαρπὸς τῆς
νήσου ἀπειλεῖται ἐκ μύκης φιάς, καὶ ὑποπρασίνοιο κοπτούσης
τὰ ἄνθη τῆς ἐλαίας καὶ καταστρεφούσης οὕτω τὴν παρα-
γωγὴν.

— Ἐν τισὶ τῶν ἀμπέλων τῆς Δευ. ἀλδος ἀνεφάνη ἀσθένεια
ἀγνωστῆς μέχρι τοῦδε. Ζεῖγματα τῶν προσβληθέντων φύλ-
λων ἀπεστάλησαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸς

μελετήν. Ἡ ασθένεια αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἀποξίρανσιν
τῶν φύλλων συνεπείᾳ ἐρυθροῦ φαίου χρωματιστοῦ προερχο-
μένου ἐξ ἀγνώστου ἐντόμου. Τὰ προσβληθέντα φύλλα καὶ
κλίματα ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς γεωργίας
κυρίου Γενναίου.

— Διὰ τῆς κύρωθείσης συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνι-
κῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λιβερπούλ ἀτμοπλοῦτῆς ἐταιρίας
Παπαγιάννη καὶ Σα, ἡ ἐταιρία αὕτη ἀναλαμβάνει ἵνα διατη-
ρῇ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς τακτικὴν συγκοινωνίαν κατὰ
εἰκοσιμερίαν ἐκ Λιβερπούλ, Μελίτης, Σύρου, Σμύρνης εἰς
Κωνσταντινούπολιν, ἔτακτον δὲ μεταξὺ Λιβερπούλ, Πι-
τρῶν, Πειραιῶς καὶ ἄλλων ἑλληνικῶν λιμένων μετὰ προσεγ-
γίσεων εἰς ἄλλους ἐξωτερικοὺς λιμένας.

— Ἐπὶ τὰ λησται εἰς ἐκείνων οἵτινες πρὸ τίνος εἶχον διε-
νεργῆσαι ληστείαν μετ' αἰχμαλωσίας σοβαρὰν εἰς τὰ Θεσσα-
λικὰ Τρίκαλα, ἀνεγνωρισθέντες τυχαίως ἐν Λαμία συνελή-
φθησαν τῇ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ τε ἐνωματάρχου κ. Β.
Παπακώστα καὶ τῆς ἐκεῖ δημοστυνομίας καὶ παρεδόθησαν
τῇ δικαστικῇ ἀρχῇ ἧτις τοὺς τρεῖς ἀπολύσασα, τοὺς 4 ὑπο-
λοίτους προεφυλάκισεν.

— Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Καρπενησιῶν ὁ ἀρχιλησστής Δε-
δούσης συνελήφθη εἰς τὸ χωρίον Καλιφῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ,
ὑπὸ ὀθωμανικῶν ἀποσπασμάτων καὶ μετεφέρθη εἰς Λάρισ-
σαν. Ὁ δὲ ἐκ τοῦ δήμου Τυμφοιστοῦ ληστής Καραγεωργὸς
ἐπληρώθη.

— Κατὰ τὴν ὁμώνυμον ἐφημερίδα Καίρου, ἡ Α. Μ. ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων νύδοξε νὰ ἀποστείλῃ τῷ ἐν Ῥου-
λίῳ ὁμογενῆ κ. Ἰωάν. Δημητρίου ἐπιστολὴν, ἐν ἣ ἐμφράζει
αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ δι' ἣν ἐσχάτως ὁ κ. Ι. Δημη-
τρίου ἐδώρησεν εἰς τὸ ἔθνικόν Μοσεῖον πολύτιμον συλλογὴν
ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ αἰγυπτιακῶν νομισμάτων, ὡς καὶ
διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων λαμπρᾶς ἀρχαιολογικῆς τέ-
χνης.

— Ἐνεκὰ διαφορᾶς τίνος τὸ ἐν Σμύρῃ ἑλληνικὸν προ-
ξενεῖον διεκόψε τὰς σχέσεις του πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

— Ἐν Παρισίοις συνέστη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς
παιδείας γαλλικοῦ ὑπουργείου, Γραφεῖον διεθνούς ἀνταλλαγῆς
βιβλίων, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσιν ἀποστελλεσθαι ἐλεύθερα ταχυ-
δρομικῶν τελῶν πάντα τὰ ἐκτυπούμενα ἐν τινὶ κράτει δη-
μοσιεύματα ἐντεῦθεν δὲ τὸ Γραφεῖον τοῦτο θέλει φροντίζει
νὰ ἀποστελλῇ ταῦτα εἰς πάντα τὰ κράτη τὰ μετασχόντα
τοῦ διεθνούς τούτου Γραφείου βιβλικῆς ἀνταλλαγῆς ἐν οἷς ἀ-
ριθμεῖται ἤδη καὶ τὸ ἡμέτερον.

— Λέγεται ὅτι ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ἀποστέλλει με-
γάλας δυνάμεις εἰς Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην.

— Περὶ τῶν Ἀλβανῶν ὀμιλοῦσα ἡ «Βικητ» διοψεύδει
πάσαις τὰς εἰδήσεις τῶν βιενναίων ἐφημερίδων, διατεινομένη
ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ εἶνα μόνον ἔχουσι σκοπὸν, ν' ἀντιστῶσιν εἰς
τὸν ἀκρωτηριαστὸν τῆς χώρας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μαυροβουνίου.
Ἄλλ' ἀπ' ἑτέρου ἀγγέλλει ὅτι κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν
παρὰ τίνος προξένου οἱ Ἀλβανοὶ παρασκευάζονται νὰ ἐπι-
τεθῶσι κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου. Περὶ δὲ τῶν Ἑσωτερικῶν
τέλος λέγει αὐταῖς λέξεσι τὰδε :

«Δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἄξιον ἰδιαζούσης
προσοχῆς, ἢ μόνον ὅτι συμβαίνουσι καθ' ἡμέραν πολλαὶ κλο-
παὶ καὶ φόνοι· ἀλλὰ ταῦτα εἶσι ζητήματα ἀναγόμενα εἰς
τὴν ἀστυνομίαν, καίτοι δὲ προέκυψαν καὶ ἐξ αὐτῶν συζητή-
σεις περὶ τῆς ἐκτελεσεως τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπουργείου
τῆς ἀστυνομίας, ἐλπίζεται ὅπως ὁποῦντο ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς
ἀστυνομίας θὰ καταβάλῃ προσπάθειαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς
κοινῆς ἡσυχίας».

— Εἰς εἰκοσι χιλιάδας ἀνδρας ἀνερχεται ἡ στρατιωτικὴ

δυναμει, ην ο' Αλθωνικός σύνδεσμος ηδυνήθη να συγκεντρώσει μέχρι τούδε, όπως δι' αυτού διαμνησθήσεται εις τους Μικροβουίνους την κατοχήν της Γουσινης και Πλάβιας.

— Αγγέλλεται εξ Ιωαννίνων ότι η εις τα περιζήληστα ηρωσούτατην την κεφαλήν, ως εκ της καθολοκλήσεως και της αδρανείας των τουρκικών αρχών, αιτίνας αντί να καταδιώκωσι τους ληστές, απ' έναντιος φρονιζουσι πως ν' αποπλίσωσι τους χριστιανούς και αφήρωσιν αυτούς ανυπερασπίστους. Έν τώ χωρίω Κοτότζη, δύο ώρες απέχοντι των Ιωαννίνων, ένώ οι κάτοικοι ήθροισμένοι έν τώ ναφ ήκραζοντο της θείας λειτουργίας, 18 λησται περιεκύκλωσαν την εκκλησίαν, εξαγαγόντες δε ανά μίαν τάς γυναίκας αφήρωσαν απ' αυτών τά κοσμήματα, και παραλαβόντες δεκα αιχμαλώτους εκ των εύπορωτέρων, απήγαγον αυτούς ανενόχλητοι ύπερ της απφαλείας των και προς άπαιτήσιν λύτρων. Έτέρα δε συμμορία ληστών εισήλθεν εις την κώμην Γότσισαν, κειμένη έν τώ μέσω της οδού Ιωαννίνων και Μεσοβού, και απήγαγεν ένα αιχμάλωτον. Και εις τά Γραμμενοχώρα δε τά 2—3 ώρας προς δυσμάς των Ιωαννίνων κείμενα, λησται και συμμορία περιφέρονται ανενόχλητοι και ακαταδιώκτοι.

— Λησταντάρχοι Βούλγαροι επιδραμόντες την εις ωικήν απόστασιν μακράν των Σερρών κειμένην κωμόπολιν «Ανω Βροντούν» τη παρκακευή της Διακαινισμού, κατέλαβον την νεόδητον εκκλησίαν, διήρπασαν τά έν αυτή ελληνικά βιβλία άτινα κατέκαυσαν, είτα δε επεδράμον την σχολήν ην ήρήμωσαν, κύσαντες τους πίνακας και τά βιβλία.

— Κατά τηλεγραφικώς πληροφορίας, λέγει η «Βραχέα», βουλγαρικός στρατός συνοδουόμενος και υπό άτάκτων, έφώμησε κατά των χωρίων Βελοβα, Τζαφέρ και Όβατζικ της ανατολικής Ρωμυλίας, και κατόπιν συμπλοκής προς διαλοσίους περίπου Μοσουλμάνους, έν η έφανεύθησαν τινες εκατέρωθεν, οι Βούλγαροι κατέλαβον και κατέκαυσαν τά τρία ταύτα χωρία, των οποίων οι κάτοικοι αποσύρονται εις τά σύνορα.

— Η άξία των απολεσθέντων 470 πλοίων όλων των χωρών κατά τό έτος τούτο άνέρχεται περίπου εις 15 εκατομμύρια φράγκα.

— Έπό την έπιγραφήν α' Ο έν Ήπειρω λιμός; η γράφει η «Θράκη» της Κω/πόλεως τά επόμενα:

αδινός λιμός επικρατεί έν τη βορείω Ήπειρω. Οι κάτοικοι χριστιανοί τε και μουσουλμάνοι, μη έχοντες που να καταφύγωσι, προσέδραμον εις την αυτοκρατορικήν κυβέρνησιν, ζητούντες όπως εκ των αποθηκών της δεκάτης τοις δεθ ή απαιτουμένη ποσότης άραβούτου, ίνα μη αποθάνωσι της πείνης. Ο έν τη επαρχία εκείνη ρητροπολίτης αγ. Βελεγράδων επεκαλέσθη ύπερ των χριστιανών την προστασίαν της Α. Ο. Π. ο δε πατριάρχης Ιωακείμ, προφθάνων πάντοτε εις άλλας τάς ανάγκας του ποιμνίου αυτού, διά συντόνων πρωπαθειών παρά τη Ύψ. Πύλη επέτυχεν όπως διαταγή σταλή προς την διοίκσιν Βερατίου, ίνα άπας ο έν ταίς αποθήκαις της δεκάτης εύρισκόμενος άραβούτος διανεμηθ ή εις τους πάσχοντας κατοίκους, άνευ διακρίσεως θρησκείματος, επί τούτω θερώμας εύχαριστίας διεβίβασαν οι δυστυχείς κάτοικοι προς τον οικουμενικόν πατριάρχην επελθόντα άριαγόν εις τά δεινά των. Έν τούτοις η ανάγκη των κατοίκων ανευροφίθη μέν ουστηματικώς, αλλά δεν ικανοποιήθη εξ ολοκλήρου. Μόνον έν τώ Καζά Βερατίου αριθμούνται εις 100 χιλ. ψυχαι χριστιανοί και μουσουλμάνοι, οι πάσχοντες εκ λιμού, εκτός των καϊμακλικίων Αϊώνος, Σκραπαρίου και Ζομορίτσας κατοικουμένων υπό 500,000 περίπου ψυχών.

Γενναιότης δύο γυναικων.

Είς την κωμοπολιν Μολισταν τρεϊ ώρα: απέχουσιν της Κονίτσας, όγδοή-οντα λησται ύπό τον διαδοχικόν λησταντρον Καζχα Βενν, διευθύθησαν εις την οικίαν του εύπορου Βαγγέλι. Ένού και προσεπάθησαν ίνα διαρρήξωσι την θύραν αυτής, όπου κατά σύμπτωσιν ουδεις των άνδρων έτυχεν έν τώ: τη οικίας, εκτός δύο γυναικων και ενός κορασίου, αιτίνας έν τη απελπισία των, δραχόμενοι τά όπλα ήρξαντο να τουρκεϊζωσι τους ληστας έσωθεν. άρξαμένης ούτως άλγθους μάχης, διαρκεσάσης ύπερ τις εξ ώρας, και εις ην έφανεύθησαν εκ των ληστών τέσσαρες. Εκ τούτου δειλιάσαντες οι λησται προσεποιήθησαν αναχώρησιν, κατακοψαντες και παραλαβόντες και τάς κεφαλάς των φονευθέντων συντόρων, αλλά περί λύχνων άφας ευφρανισθέντες επέπεσαν και αυθις επί της ίδιας οικίας έν η είχεν υπάγει και ο υίος του Βαγγέλι, ένθα ήρξατο λυσσώδестаτη μάχη εκατέρωθεν καθ' ην έπεσον μέν έτεροι δύο εκ των ληστών, αλλά δυστυχώς έθραυσαν τάς θύρας και εισελάτταντες έν τη οικία τάς μέν γυναίκας άνηλεως κατέσφαξαν τον δε υίον του Βαγγέλι απήγαγον αιχμάλωτον εις τά όρη.

Έλληνας περιήγησις.

Έν τη Republique Francaise της 15 Μαΐου αναγινώσκουμεν τά επομένα:

α' Έν τη συνεδριάσει της τελευταίας Παρκακευής η έταιρία της Γεωγραφίας ένσχολήθη εις την άκρόσιν συντόμου αναλύσεως των εκπληκτικων ταξειδιων, άτινα διεξήγαγεν εν Ασία και Αφρικη ο Έλληνας Παναγιώτης Πατάγος. Η άνάλυσι αυτη συνετάχθη διά μέν τό άσιατικόν μέρος υπό του κ. Ch de Ujfalvy διά δε τό αφρικανικόν υπό του κ. H. Duveyrier. Η εκλογή των δύο εισακητών ύποδεικνύει αρκετά την αξίαν, ην η Έταιρία της Γεωγραφίας αποδίδει εις τά ταξειδια του κ. Ποτάγου. Ο τολμηρός περιηγητής η παρών έν τη συνεδριάσει ταύτη.

β' Ο κ. Duveyrier έμποδισθεί να παρευρεθ ή εις την συνεδριάσιν δεν ή ή νήθη νάναγνώση την εκτεταμένην επί τούτου πραγματείαν του, άλλ' ο κ. Maunoir γενικός γραμματεύς παρεσχεν άνάλυσιν αυτής ητις μετά των λεπτομερειών, ά ανεπεύξεν ο κ. Ujfalvy επιτρέπει να λάβη τις ιδέαν των θαυμασιων περιηγήσεων, ά επεχειρήσεν ο νέος ούτος Μάρκος Πόλος.

γ' Ο κ. Ποτάγος κατέλιπε τώ 1867 την πατρίδα του Ελλάδα. Αποβιβάζεται τό κατ' αρχάς εις Τρίπολιν της Συρίας και μεταβαίνει διά του Βαγδάτ εις Τεχεράνην, όπουθεν έπιοκείται μέγα μέρος της Περσίας, καταφθάνει εις Μεσχεδ, έπειτα εις Χεράτ και διευθύνεται κατόπιν εις Κανδαχάρ. Από Κανδαχάρ άνέρχεται προς τό Ινδουκού, τό όπου διαπερά, διερχεται τό Βαδαξάν, τό Βακχάν και άνέρχεται εις τό όροπεδιον του Πανήρ, τό όπου διαβάνει καθ' όλην την έκτασιν του διά να καταβή εκ νέου εις Κασγάρ. Εκείθεν διευθυνόμενος προς τά Βορειανατολικά φθάνει τώ 1871 εις την Όασιν Χαμή, έπειτα εις Ολιαντσουτά άρα διεπέρασεν την Δζουγγαριαν. Ένώ τά εμπόδια πολλαπλασιάζονται πρό αυτού. Στέλλεται όπισω προς τό Χαμί, όπου αϊ κινεζικαι αρχαι τον κρατούν αιχμάλωτον πλέον του έτους.

δ' Ητύχως επίστατο την ίχταικήν, άλλως ήθελε καταδικασθ ή εις θάνατον. Πδυνήθη τέλος να δραπετεύσθ, άλλ' απώλεσε τάς συλλογάς του και μέρος των σπλειώσεών του, διελθών δε τό Γχιάν Χα, έφθασεν μετ' ου πολύν εις Κουλόζα όπουθεν εύκόλως άφικετο εις Ρωτίαν.

ε' Ο κ. Ποτάγος είχεν ανάγκην αναπαύσεως και ανεπαίσθη

ἐπὶ διατίαν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν ᾗ μετίρχεται τὸν ἱατρὸν. Ἄλλ' ἡ ἀνάπαυσις αὕτη τὸν ἐθάρασε καὶ μετὰ δύο ἔτη ἀνεχώρησεν ἐκ νεοῦ. Ἐπισκερθεῖς τὸν ἰσθμὸν τοῦ Σουέζ, τὰς ἀκτὰς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἔρθησεν εἰς Βουβάαν, ἔπειτα ἤθελε νὰ εἰσελθῇ εἰς Ἀφγανιστάν καὶ νὰ διαπερικιωθῇ εἰς Καβούλ διὰ τῆς περὶ τὸν Ἰνδὸν χώρας. Αἱ ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ ἀντέστησαν· ἀλλ' ὁ κ. Ποτάγος μεταβάλλει τὸ δρομολόγιόν του ἐπιβιβάζεται διὰ τὴν Περσίαν διέρχεται κατὰ μῆκος τὴν χώραν ὅλην καὶ κάμπει πρὸς ἀνατολὰς παρὰ τὸ Σεϊττά, κατορθώνει νὰ φθάσῃ εἰς Καβούλ διὰ μέρους ἀντιθέτου τῶν πρώτων αὐτοῦ σχεδίων. Ἐκτοτε οὐδὲν τὸν ἐμπόδισεν, ὅπως ἀκολογήσῃ, τὸν Ἰνδὸν, διελθὼν τὴν διόδον τοῦ Κοροῦμ καὶ ἐπιχειρῶν κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν τὸ ταξιδεῖδιον ὅπερ ἀρχῆθεν ἐμελέτα.

Ἐφθάει εἰς Βουβάαν, ὁπόθεν μεταβαίνει εἰς Καλιούταν καὶ ἐξερθεῖς ἐκ τῶν ἀλλεπαλήλων τούτων ταξιδιῶν ἐπιβιβάζεται εἰς Ἀρρικίην. Ἀνέρχεται τότε τὸν Νεῖλον καὶ ἀρχεται ἐρευνᾶν τὰς χώρας τὰς κειμένας πρὸς Ν. τοῦ φῶρ καὶ πρὸς Δ. τοῦ Βαχάρ-ἐλ-Δισύρ. Ἀκολουθεῖ καὶ προσδιορίζει τὴν πορείαν τοῦ ποταμοῦ Βεζέ, ὅστις κατ' αὐτὸν εἶναι ὁ Οὐελλέ τοῦ περιηγητοῦ Σβαῖν Φούρτ, παρέχων τὰ ὕδατά του εἰς ἔσωτερικὴν λεκάνην, πιθανῶς τὴν τοῦ Σαρί. Μεταβάλλει τοῦς ὑπὸ Σβαῖν Φούρτ χαραχθέντας χάρτας κατὰ τὰς ἐντοπίας παραδόσεις καὶ ὑπερβαίνει τὰ ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ τούτου ἐξετασθέντα σμῆμα, χωρὶς δυστυχῶς νὰ δυνήθῃ νὰ ὀρίσῃ τὸ δρομολόγιον αὐτοῦ ἄλλως ἢ διὰ τῆς πυξίδος. Ἐν τούτοις καὶ τοιοῦτοι ὄντες οἱ χάρται τοῦ κ. Ποτάγου παρουσιάζουσι μέγα ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἐξέτασις αὐτῶν ἦν θά ποιήσῃ ἐν προσεχῇ συνεδριάσει τῆς ἐταιρίας ὁ κ. Duveyrier πολλά θά ἀποκαλύψῃ νέα γεγονότα.

Ὁ κ. Ποτάγος προτίθεται νὰ σκευάσῃ ἐν πολλοῖς τόμοις τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ὀδυσσεΐας του. Ὀδυσσεΐας τόσῃ μᾶλλον σπουδαίας ὅσῃ ἐξετελέσθη ὁπὸ Ἕλληνας, υἱοῦ τῶν παλαιῶν ἐκείνων θαλασσοπόρων, ὅστις ἀνεῖρεν ἐν ἑαυτῷ ζωὴν καὶ ἀκεραίαν μετὰ πάραυτον χιλιάδων ἐτῶν τὴν ψυχὴν τῶν Ἀργοναυτῶν τοῦ Νεάρχου καὶ τοῦ Πυθέα.

Ἄν ὁ κ. Ποτάγος περιορισθῇ νὰ ἀναγέρῃ ἐν τῷ ἔργῳ του πραγματικὰ γεγονότα μετὰ τῶν παρατηρήσεων του καὶ ἀποφύγῃ τὰς θεωρίας καὶ τὰς τολμηρὰς γενικότητας, ἡ ἐπιστήμη θά τῷ ἀφελῇ ἀναμφιβόλως σπουδαιοτάτα ἀποκαλύψει. Ἀπὸ τῆς σήμερον δ' ἀξιοῦται νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν θαυμαστοτέρων ἐρευνητῶν τῆς γῆς.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Εἰς τὸν ἀποθανόντα ἀνδρῆν λεοντοκτόνον Γάσκωνα Βερμένιν συνεβη τὸ ἐξῆς δραματικώτατον ἀνέκδοτον.

Πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς ἐπαρχίας Ὁράν κατοικεῖ σέχης τις, ὃν ἀπέκτησε φίλον. Ὁ σέχης εἶχε ὠραιότατην θυγατέρα, ἥ, ὁ Γάσκων ἐμμανῶς ἠγάσθη.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ στίριος λέοντων ὤρμησεν ἐντὸς τοῦ μικροῦ χωρίου, ἐν ᾧ ὁ σέχης εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν του, καὶ ἐκείτην δὲ Ἄραψ τις κατεσπαράσσεται ὑπὸ τῶν φοβερῶν ταύτων θηρίων.

— Γίε μου, εἶπε τότε ὁ σέχης εἰς τὸν Βερμένιν, φόνευσάν με πέντε ἐξ αὐτῶν τῶν θηρίων, καὶ ἡ θυγάτηρ μου εἶναι ἰδική σου.

Ὁ Βερμένιν ἐδέχθη τὴν πρότασιν, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τρεῖς λεόντες ἐκείντο νεκροὶ ἐπὶ τῆς αἴρου τῆς Ἀλγερίας. Ἐπὶ τὴν ἐπομένην νύκτα ἠκούσθησαν φοβεραὶ κρυγαὶ μετὰ ὠρυγμῶν, ἀναστατώσασαι ἅπλην τὸ χωρίον. Ὁ Βερμένιν, λαθῶν τὴν κεραιὴν του, ἔτρεξεν ἐκεῖ. Δύο μέγιστα θύρια ἤριζον περὶ λείας τινός.

Ὁ Βερμένιν φρονεῖ τὸ μὲν, τὸ δὲ φεύγει πληγωθὲν, πλησιάζει τότε καὶ ὀπισθοδρομεῖ ἐντρομος.

Παρὰ τῷ φρονεῦθέντι θηρίῳ ἔκειτο ἡ θυγάτηρ τοῦ σέχης.

Εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ θέτουσι πᾶσαν γυναῖκα μετὰ τὸν τοκετὸν ἐνώπιον ζωοῦ πυρός. Τὴν ψήνουσι σχεδὸν ἐκθέτοντες τὴν κοιλίαν τῆς καὶ τὴν ῥάχιν τῆς δύο περιπυρποδὰς μακρὰν τοῦ πυρός. Εἶναι γυμνὴ καὶ μόνον ἐλαφρὰν τι ἐνδυμα φέρει περὶ τὰ σκελῆ. Ἐπειτα περὶ τὸ πῦρ τοῦτο στρέφεται καὶ ἐπαναστρέφεται παρουσιάζουσα ἀλληλοδιαδύχως τὴν κοιλίαν καὶ τὴν ῥάχιν.

Ἄς φαντασθῇ τις πόσον ὀδυνηρὰ εἶναι ἡ βία αὐτῆς, μάλιστα εἰς τοιοῦτον θερμότατον κλίμα. Ὁ ἐπαγρυπνῶν αὐτὴν σύζυγος ἢ γυνὴ ἀνανεοῦσιν ἀκαταπαύστως τὸ πῦρ, καὶ μόνον ἂν ἡ γυνὴ ὑποφέρῃ πολὺ ῥίπτουσι ὀλίγον ὕδωρ ἐπὶ τοῦ πυρός, ἵνα τὸ μετριάσῃ. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦ ἐπιλάσμου τούτου, ὅστις ἐπαναλαμβάνεται τριακοντάκις ἐν διαστήματι μιᾶς ἡμέρας, ἡ γυνὴ μόνον διὰ θερμοῦ ὕδατος δύναται νὰ σβεσῇ τὴν διψάν τῆς. Προσθετέον δὲ ὅτι ἐντὸς τοῦ μικροῦ ἐκείνου δωματίου οὐδεὶς σωλὴν ὑπάρχει ἵνα ἐξέρχεται ὁ καπνός.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκρίζωθῃ τὸ παλαιὸν αὐτὸ ἔθιμον, καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἐκπνέουσι πολλάκις πρὸ τῆς πυρᾶς των, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ τὰς ἀπομακρύνουσι.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων
τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ.
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιούμενοι τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι :

Ἄνατέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μετὰ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μετὰ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεγθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ασφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.
Σύρος τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες
C. KLÖBE & Co.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῶν κ. Α. Γιβάλεν καὶ Σα, συνοικίᾳ Γερανίου πλησίον τοῦ παλαιοῦ Θεάτρου, πωλεῖται **ΠΑΓΟΣ**, κατασκευάζονται δὲ καὶ ΔΕΜΟΝΑΣΤΑΙ ΓΚΑΖΟΥZ πρὸς ὄρ. 15 καὶ 17 αἰ 100 φιάλαι τοῖς μετρητοῖς μετὰ καταβολὴν 55 λεπτῶν δι' ἀξίαν φιάλης· ἐξοδα συσκευασίας εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ. Παραδόσεις εἰς Πειραιᾶ.